

ning med kommunalt Tilskud, men ogsaa derfra oplyses det af Skoledirektøren, at der ingen Forøgelse af Tilskuddet er sket, siden Loven af 1902 vedtoges. Det forekommer os derfor, at de Resultater, man har opnaaet af den gældende Lov, ere yderst ringe.

Det er her blevet konstateret, at en Lov, der giver en vis Tilladelse til Kommunerne, ikke behøver at bevirke, at denne Tilladelse benyttes, og at Forbedringer indføres. Tilladelsen er simpelt hen ikke bleven benyttet, og Forbedringer have ikke fundet Sted med Hensyn til denne vigtige Sag. Den Opfattelse, som vi Socialdemokrater udtalte, før Loven blev vedtagen, har vist sig at være rigtig, den nemlig, at Loven ikke vilde faa den Betydning og den Virkning, som af Forslagsstilleren blev antydnet den Gang. Vi mene derfor, at en anden Lovgivningsmaade er nødvendig. Nu er der snart hengaaet 5 Aar, siden den gældende Lov vedtoges, og følgelig mene vi, at man maa have tilstrækkelig lang Erfaring for at kunne fastslaa, at denne Lov ikke virker saaledes, at de sultne Børn faa Mad. Vort Forslag gaar derfor ud paa, at der drages Omsorg for, at ethvert Barn i den offentlige Friskole faar varm Mad ved Skolerne hver Dag i Maanederne December, Januar, Februar og Marts, og at de faa det enten gratis eller mod Betaling, saaledes at alle Børn i Folkeskolerne i Byerne saavel som paa Landet, alle, der trænge til Mad, alle, som i Hjemmet maa undvære varm Mad, kunne faa Adgang til at blive bispiste, saa at de værste Maaneder af Aaret kunne gaa paa en mindre ublid Maade for dem, end Tilfældet nu er. Vi foreslaa endvidere, at Børn af ubemidlede Forældre faa denne Mad gratis, naar det kræves, eller naar Skoleautoriteterne skønne det nødvendigt eller ønskeligt.

Ønskeligheden af en Lov af dette Indhold er omtalt af tidligere Ordførere fra vort Partis Side, vi tro, at Børn ville faa et større Udbytte af Undervisningen, naar de ikke sulte. Som jeg sagde før, faa de ikke nu det Udbytte af Skolegerningen, vi kunne ønske, idet der findes hel- eller halvsultne Børn i Skolerne. Vi tro, at den Slægt, der vokser op, vil blive dygtigere, naar der sørges for dens materielle Fornødenheder og fra det offentlige Side ikke alene sørges for dens aandelige Fornødenheder. De nuværende Forhold forekomme mig forkastelige. Det, at voksne Mennesker sulte, er galt, men det kan dog af dem, der holde paa det bestaaende

Samfund og ønske at forsvare de nuværende Tilstande, til en vis Grad forsvares under Henviisning til, at de skulle sørge for sig selv, at det er deres egen Skyld, at de sulte, og hvad alle den Slags Talemaader gaar ud paa, som anvendes overfor arbejdsløse, der klage deres Nød. Men overfor Børn kan man ikke bruge den Slags Argumenter og henvise til, at det er deres egen Skyld, og at de selv skulle sørge for, at de ikke sulte. Her bør Samfundet erkende, at det har en Pligt til at give Mad, ligesom det har erkendt sin Pligt til at give aandelig Oplysning. Samfundet kan ikke være bekendt at lade Børnene sulte. Det kan ikke forsvare, at Børnene, der ere uskyldige i de bestaaende Tilstande, skulle henleve en stor Del af deres Liv i større eller mindre Nød og Elendighed, uden at der fra det offentlige Side gøres, hvad man kan, for at afhjælpe disse Mangler.

Børnene sættes i Verden, og det anses for naturligt, at Samfundet ofrer noget paa at oplære og opdrage dem, og vi gøre det, for at de skulle blive saa nyttige og gode som muligt, men det forekommer mig, at Sulten ikke skal være den første Læremester, Børnene skulle have. Vi ofre adskillige Penge paa Skolevæsenet, og lejlighedsvis tales der ret stolte Ord om den høje Udvikling, den danske Folkeskole har naaet. Man taler stolte Ord, naar ny Skolebygninger indvies, og naar man indfører denne eller hin hygiejniske Foranstaltning i Skolen. Man er stolt over, at man stadig udvider og forbedrer Skolerne, og at Undervisningen stadig bliver bedre og bedre. Vi ere alle enige om, at dette er en højst fortjenstfuld Gerning, men det forekommer mig, at Skolens Forbedring er ufuldkommen, saa længe der er Børn, der sulte. Det kan ikke nytte, man forsøger paa at give disse Børn Undervisning i samme Udstrækning som Børn, der ere mætte og veltilfredse. Der tales i Skolerne med Børnene om Næstekærlighed, men disse Børn faa fra den tidligste Alder Følelsen af, at det med Næstekærlighed i Grunden er noget underligt noget, for samtidig med, at man skal saa smukt om, at man skal elske sin Næste, føle disse Børn, at de sulte den ene Dag som den anden, at der er nogle Maaneder, i hvilke de ikke faa varm Mad, og at det derfor ikke er saa overordentlig stort bevendt med Næstekærligheden i det bestaaende Samfund. Disse Forhold forekomme mig lidet tiltalende og ikke et højt oplyst Land værdige.